

Barcelona. QUIM PUIG

El que volem és que sigui l'evidència que la majoria de la població rebutja aquestes mesures que trenquen l'equilibri social. Totes les vagues generals que hem fet en aquest país han donat resultats positius i han servit per recompondre marcs anteriors a les mesures regressives. Entenem que la vaga general serà un èxit perquè obrirà un nou marc de negociació amb el govern.

Quins serien els límits amb els quals estariu satisfets?

És injust el paper de decisió unilateral de l'empresari, per tant cal reforçar el paper de la negociació. És injust l'increment de les causes per a l'acomiadament objectiu i entenem que els costos de la indemnització han de tenir una causa directa.

Hem passat més de deu anys de bonança econòmica i les xifres mostren que el 42% dels assalariats catalans no arriben ni a milleuristes. Ara, en crisi, sembla inevitable que es rebaixin els sous.

Res no és inevitable. És diferent un país on la immensa majoria és mileurista i el salari mínim interprofesional és de 600 euros mensuals o un en què el salari mínim són 1.300 euros, com a França. Entre uns i altres hi ha diferències en els ingressos del sistema fiscal. En els últims anys hem creat un model per ser competitius en costos laborals baixos. Això no ha incidit en la millora de la competitivitat. El creixement econòmic se sustentava en la construcció i el turisme, cosa que esprenia al màxim els avantatges competitius de sol i platja, i amb un treball poc qualificat i poc valorat econòmicament. Això té el seu límit, com hem pogut comprovar.

Fa temps que aquest discurs es repeteix, però sembla que no s'ha fet res. Els poders econòmics d'aquest país tenen un model del guany fàcil i ràpid. Hi ha més pes de l'economia especulativa que de l'industrial, i sota un model de cobdícia. Front a d'això només s'hi pot intervenir des de la política, però fa temps que aquesta està supeditada al poder financer.

En la lectura econòmica de la sentència de l'Estatut hi ha qui creu que s'han sal-

En els ajuts

a les entitats

financeres calia

control

i intervenció

El futur de la

societat no pot

ser treballar

més, sinó

treballar millor

A Espanya no li

interessa

mantenir la

conflictivitat amb

Catalunya

vat els mobles i d'altres que ja està tot perdut. En quina posició se situa?

A banda del rebuig de la sentència, que té un posicionament ideològic, considero que algunes qüestions de coresponsabilitat fiscal i d'inversions a Catalunya caldrà corregir-les al Congrés dels Diputats. L'Estatut situava uns mínims del que ha de ser Catalunya com a motor econòmic d'Espanya pel que fa a retorn de les aportacions. No fer-ho seria mantenir un nivell de conflictivitat que limita la capacitat de desenvolupament econòmic de Catalunya que no interessin el conjunt de l'Estat.

Per què CCOO es mostra tan reticent a allargar la jubilació als 67 anys?

Perquè es vol parlar de la jubilació en termes de despesa i oblidar la importància dels ingressos. La viabilitat del sistema de pensions no depèn exclusivament de la demografia, dependrà de la qualitat de l'ocupació. No pot ser que el futur de la societat sigui treballar més, el futur ha de ser treballar millor. Tot i això no descartem que hi pugui haver algunes mesures creatives que incentivi els qui voluntàriament vulguin i puguin seguir treballant més enllà de l'edat de jubilació.

De quina manera s'haurien d'introduir aquestes excepcions?

Ha d'anar acompanyat d'un cens amb les feines i treballs perillosos que han de tenir la seva edat de jubilació inferior als 65 anys. Paral·lelament, no pot ser que els mateixos que diuen que els sistemes de pensions tindran problemes, són els que demanen que es rebaixin les cotitzacions, en el fons volen traspasar diners del sistema públic a la iniciativa privada.

El sistema de pensions públic corre perill?

L'any passat va tenir un superàvit de 4.500 milions i enguany, en plena crisi econòmica, de 2.500 milions. A més té un fons de reserva de 60.000 milions. S'ha posat en dubte el sistema i la realitat ens diu que té molt bona salut financera. Més que tocar les cotitzacions, el que cal és una gestió millor que permeti que la vida laboral real i la legal es puguin acostar.

Des de CCOO us heu mostrat especialment crítics amb la llei de caixes.

Nosaltres creiem en un sistema financer dual, amb una funció jurídica diferent entre bancs i caixes. Si la naturalesa jurídica de les caixes s'acosta més a la dels bancs, com preveu la nova llei, la funció d'acció social que feien les caixes deixarà d'existir. El model de caixes català ha demostrat una bona implicació en el desenvolupament econòmic, territorial i de la societat civil. Les caixes a Catalunya l'any passat van dedicar 45 milions d'euros a accions socials. Entenem que la participació en els òrgans de govern de representants dels impositors, dels treballadors i dels poders polítics en un nivell que no superen el 25% ha demostrat que funciona.

Quina opinió li mereix que el sector financer hagi rebut ajuts i d'altres sectors no?

És clar que calien injeccions directes perquè no caigués l'economia. Però malauradament no hi ha hagut el control suficient i això ha fet que moltes entitats financeres no hagin retornat els fluxos de diners a l'economia. No han permès la reactivació de la indústria. Per contra els ajuts que s'han donat a la indústria han estat petits i centrats en automoció.